

în treburile casnice, lua unŭ lucru dreptŭ altulŭ. A đisŭ dŕu :

Tu'lŭ mŕi la focŭ
Și elŭ 'țŭ-ace busuiocŭ(1).

Ast-felŭ uă primă categoriă de proverbe, împreună cu glumele, cu ghicitorile și cu păcăliturile, ne arată uă epocă de prunciă nu numai pentru modulŭ de exprimare a cugetării, ci și pentru ênsăși acéstă cugetare. Ele s'au născutŭ din impresiunile imediatŭ produse de obiectele din lumea vĕđută și pipăită.

Cu 'nctulŭ, traiulŭ și suferințele de tótă đŭia au adusŭ unŭ altŭ soiŭ, ceva mai posomoritŭ, despre lucrurile neapăratŭ trebuincioase viețuirii cu cei-l-alti ómeni : «filosofiă practică a vieții umane».(2)

Mai apoi morala și dogmele religióse și-au amestecatŭ și dênsele învĕțămintele, privitóre la datoriile și purtarea ómenilorŭ în societate.

Acéstă din urmă 'mprejurare a făcutŭ sĕ se đică că «proverbele suntŭ înțelepciunea popórelorŭ.»

Numele ênsĕ nu trebuie sĕ ne amăgĕscă. Aci, mai multŭ póte de câtŭ ori-unde, băgare-de-sĕmă trebuie necontenitŭ țintită; căci multorŭ đicĕtori cu anevoiă li se póte găsi primitiva origine, multora cu greŭ li se póte statori 'nțelesulŭ ce-au avutŭ la 'nceputŭ și

(1) Aci *mŕi* e pentru *mŕni* (din verbulŭ *mŕnare*, sinonimŭ cu *trŕmitere*), *ŕu ace* în locŭ de *aduce*. Poporulŭ sincopĕză mai tóte modurile și timpurile acestui verbŭ, đicĕndŭ : *s'acŭ* pentru *s'aducŭ*, *s'acŭ* pentru *s'aducŭ*, *s'acŭ* pentru *s'aduce* etc.

(2) B. P. Hasdeu, loc. citat. pag. 12.